Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2025–2026

36 708 Toeslagen

Nr. 105

BRIEF VAN DE MINISTER VAN WERK EN PARTICIPATIE EN DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 18 juni 2026

Ieder kind verdient een kansrijke start. Ongeacht waar een kind geboren wordt of opgroeit. Ongeacht of een ouder veel of weinig te besteden heeft.[1] Een kind heeft recht op verzorging en ontwikkeling. Ouders zijn hier primair verantwoordelijk voor.[2] De Nederlandse overheid biedt een financiële tegemoetkoming aan ouders in Europees en Caribisch Nederland in de kosten van kinderen. Zo wordt zoveel mogelijk voorkomen dat een deel van de kinderen aan het begin van hun leven op achterstand staat. Met de kinderbijslag en het kindgebonden budget ondersteunen we gezinnen in de kosten voor kinderen.

Zekerheid voor gezinnen is belangrijk. Financiële onzekerheid leidt tot stress bij ouders waardoor sommige kinderen op achterstand kunnen raken. Dit is onwenselijk. Het toeslagenstelsel, waarvan het kindgebonden budget onderdeel uitmaakt, is voor een deel van de ouders complex en leidt tot knelpunten zoals (hoge) terugvorderingen, niet-gebruik en hoge marginale druk. Deze knelpunten vragen om twee sporen: verdere verbetering van het huidige stelsel en een structurele oplossing voor de langere termijn.

Met deze brief informeren wij, de Minister van Werk en Participatie en de Staatssecretaris van Financiën, uw Kamer over de plannen van het kabinet rond een nieuwe kindregeling. Deze brief is bedoeld om uw Kamer mee te nemen in de eerste denkrichtingen en in het verdere proces en beperkt zich tot Europees Nederland. Voor Caribisch Nederland geldt een eigen

[1] Waar de brief spreekt over ouder(s), wordt ook verzorger(s) bedoeld
[2] Verdrag inzake de rechten van het kind (Trb. 1995, 92)

kst-36708-105
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2026

wettelijke en uitvoeringscontext. Daarom wordt uw Kamer separaat geïnformeerd over de kindregelingen in Caribisch Nederland.[3]

De brief is opgebouwd uit drie onderdelen:
1. Nieuwe kindregeling is nodig vanwege problemen met het huidige stelsel
2. De ambitie en keuzes van het kabinet: focus op zekerheid
3. Het vervolg: verdere uitwerking en nog te maken keuzes

1. Nieuwe kindregeling is nodig vanwege problemen met het huidige stelsel

> *Voorbeeld van een casus*
>
> Hannah is de moeder van Lynn en Nathan. Het gezin ontvangt kinderbijslag en kindgebonden budget. Op een dag krijgt het gezin vervelend nieuws. Hannah moet ruim € 1.100 terugbetalen. Dit komt omdat haar inkomen het voorgaande jaar hoger was dan verwacht.
>
> Hannah ervaart veel stress van deze gang van zaken. Waar gaat ze die € 1.100 vandaan halen? Moet Lynn dan maar op haar te kleine fiets blijven rijden? En Nathan zou binnenkort op atletiek gaan. Zit dat er nog wel in?

Het voorbeeld in bovenstaand kader geeft een beeld van situaties waar ouders mee te maken krijgen.[4] Het werken met voorschotten gaat gepaard met financiële onzekerheid bij ouders. Er zijn aanwijzingen dat financiële onzekerheid bij ouders de ontwikkeling van kinderen negatief beïnvloedt.[5] Een stressvolle thuissituatie, beperkte toegang tot middelen en een minder stabiele opvoedomgeving zijn hierbij de belangrijkste factoren. De verminderde ontwikkeling uit zich bij kinderen bijvoorbeeld in minder zelfvertrouwen, aantasting van de mentale gezondheid en/of minder goed meedoen op school.

Dit probleem is niet nieuw. Diverse onderzoeken en rapporten hebben de problematiek in het huidige toeslagenstelsel al goed in beeld gebracht. Voorbeelden zijn beleidsevaluaties[6], Toeslagen terugbetalen[7], het rapport Blind voor mens en recht[8] en het Eindrapport Toekomst Toeslagenstelsel.[9] In de verkenning naar de toekomst van de kindregelingen[10] zijn de problemen die voor een deel van de ouders gelden ten aanzien van het kindgebonden budget tevens in beeld gebracht.

Vooral als er sprake is van een stapeling van regelingen kunnen hoge terugvorderingen ontstaan. Bijvoorbeeld omdat ouders het jaarinkomen te laag hebben ingeschat, of wanneer er een alles-of-nietscriterium is

---

[3] Vanwege de eigen wettelijke kaders, uitvoeringsstructuur en inkomens- en kostenverhoudingen in Caribisch Nederland vraagt de ondersteuning van gezinnen in Caribisch Nederland om een afzonderlijke uitwerking, in nauwe afstemming met de openbare lichamen, het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de RCN unit SZW.

[4] Het voorbeeld is fictief, en deels gebaseerd op een waar gebeurde casus. Voor deze casus zie https://www.nationaleombudsman.nl/publicaties/brieven/2022165. Het voorbeeld is bedoeld om inzichtelijk te maken hoe terugvorderingen voor gezinnen kunnen uitwerken.

[5] Zie bv. Oude Groeniger e.a. *Social inequalities in child development: the role of differential exposure and susceptibility to stressful family conditions* (2023); en SEO economisch onderzoek, *Kansenongelijkheid in Nederland* (2025).

[6] Zie bv. Kamerstukken II 2009/10 31 580, nr. 3. Gestroomlijnd, transparant, effectief? Een evaluatie van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen.

[7] Toeslagen terugbetalen. Rapport Algemene Rekenkamer, 2019.

[8] Kamerstukken II, 2023/24, 35 867, nr.6

[9] Kamerstukken II, 2023/24, 36 708, nr. 8

[10] Kamerstukken II, 2023/24, 36 410 XV, nr.65

overschreden (zoals een vermogensgrens). Ook ligt er een hoge verantwoordelijkheid bij ouders om de juiste gegevens en wijzigingen op tijd door te geven. Dit zorgt voor onnodige complexiteit, zowel voor ouders als de uitvoering. Vooral als er sprake is van ingrijpende levensgebeurtenissen, zoals een scheiding, een geboorte of overlijden, kunnen ouders vergeten om gegevens en wijzigingen tijdig door te geven.
Op dit moment heeft circa 16% van de ouders die recht hebben op kindgebonden budget te maken met terugvorderingen. Dit gaat om een totaal van grofweg 215 duizend ouders per jaar. In ongeveer de helft van de gevallen is het terug te betalen bedrag € 500 of hoger.

Angst voor terugvorderingen of voor de overheid is voor sommige mensen een aanleiding om geen aanvraag te doen, terwijl zij wel recht hebben op de kindregelingen. Het niet-gebruik van het kindgebonden budget ligt op circa 8,5%.[11] Lagere inkomensgroepen met recht op een hoog bedrag aan het kindgebonden budget worden goed bereikt. Vooral huishoudens met een hoger inkomen vragen dit budget niet aan. Hier speelt vermoedelijk mee dat de afgelopen jaren meer huishoudens met hogere inkomens recht hebben gekregen op kindgebonden budget (figuur 1). In 2026 heeft een paar recht op kindgebonden budget tot een inkomen van circa drie maal modaal[12] en een vermogen van € 184.633.

Figuur 1: ontwikkeling maximale bedragen kindgebonden budget en kinderbijslag naar toetsingsinkomen (2016 t/m 2028).

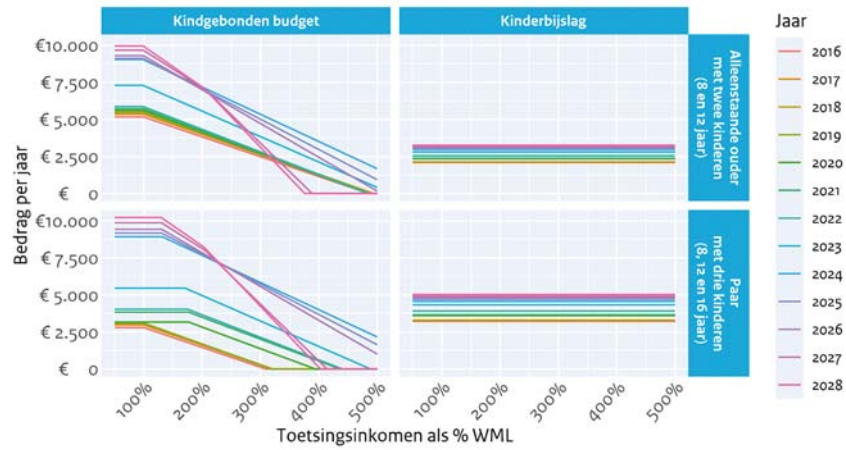

Naast de bovenstaande knelpunten in het kindgebonden budget is ook sprake van andere problemen bij de kindregelingen. Ouders hebben te maken met verschillende wettelijke kaders, uitvoerders, betaalmomenten, begrippen en communicatiekanalen. Extra complex is de huidige kinderbijslag voor ouders die mogelijk behoren tot specifieke doelgroepen. Zo kan het recht op kinderbijslag verschillen op basis van het woongebied, het beroep van ouders, de gezondheid van het kind en het onderwijs of de opleiding die het kind volgt.

Voor de uitvoering is ook de samenloop van de Nederlandse kindregelingen met buitenlandse gezinsbijslagen een belangrijk knelpunt. Voor de Verordening (EG) Nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels worden kindgebonden budget en kinderbijslag als één uitkering gezien. Circa 48 duizend huishoudens hebben in Nederland en ook in een ander land recht op kinderbijslag en/of kindge-

[11] Onbenut recht, onderzoeksrapport CPB (2025)
[12] Het maximale inkomen hangt af van de aanwezigheid van een toeslagpartner, het aantal kinderen en de leeftijd van de kinderen.

bonden budget. Dit zijn bijvoorbeeld grenswerkers, arbeidsmigranten en expats. Wanneer zich wijzigingen voordoen in het land van voorrang, leidt dit tot ingewikkelde berekeningen en betalingen. Doordat in het huidige stelsel sprake is van twee verschillende wettelijke kaders en twee uitvoerders (SVB en Dienst Toeslagen), is de vaststelling van de hoogte van de financiële bijdrage ingewikkeld. Ook verschillen in regelingen, leeftijdsgrenzen, toekenningscriteria en de mate van inkomensafhankelijkheid maken de aanvraagprocedures en uitvoering extra ingewikkeld. De samenvoeging van beide kindregelingen biedt de mogelijkheid om de ondersteuning aan gezinnen eenvoudiger, herkenbaarder en juridisch samenhangender vorm te geven.

2. De ambitie en keuzes van het kabinet: focus op zekerheid

Het kabinet wil de problemen met de toeslagen oplossen. Daarom werkt het aan een bredere herziening van het stelsel van belastingen en toeslagen, waar het kindgebonden budget een onderdeel van is. Naast de genoemde herziening zet het kabinet concrete stappen om het huidige stelsel te verbeteren. Zo is met ingang van dit jaar de Wet verbetermaatregelen toeslagen ingevoerd. Ook is het wetsvoorstel vereenvoudiging partnerbegrip toeslagen onlangs naar uw Kamer gestuurd.[13] Naast wetgeving nemen we maatregelen in de dienstverlening om het niet-gebruik en het risico op terugvorderingen te verkleinen. Mensen worden geattendeerd wanneer uit contra-gegevens blijkt dat het geschatte inkomen en kinderopvanggegevens (sterk) afwijken. Wanneer beide gegevens betrouwbaar zijn, worden ook proactief de gegevens aangepast om terugvorderingen te voorkomen.

Coalitieakkoord: meer zekerheid en eenvoud door samenvoegen kindregelingen

Dit kabinet wil meer zekerheid en eenvoud bieden door gezinnen met kinderen nog beter te ondersteunen. Ten aanzien van de kindregelingen begint het kabinet door de kinderbijslag en het kindgebonden budget samen te voegen tot één nieuwe regeling met een hoger inkomensonafhankelijk en lager inkomensafhankelijk deel. Zoals bij iedere grote herziening is de planning mede afhankelijk van de verdere beleidskeuzes, de uitvoerbaarheid voor de betrokken uitvoeringsorganisaties, de benodigde gegevensuitwisseling en de wetgevingsprocedure.

Met de motie Schalk[14] verzocht de Eerste Kamer om samenvoeging van kinderbijslag, kindgebonden budget en kinderopvangtoeslag tot één kinderbijdrage te onderzoeken. De resultaten van dit onderzoek zijn opgenomen in de bijlage bij deze brief. Een samenvoeging van de regelingen zou een herverdeling betekenen van huishoudens met tegemoetkoming voor kinderopvang naar huishoudens zonder tegemoetkoming voor kinderopvang. Voor de meeste huishoudens met kinderopvang zorgt het samenvoegen voor een negatief inkomenseffect, terwijl huishoudens met kinderen zonder tegemoetkoming voor kinderopvang profijt zouden hebben. Ook stijgt het kinderarmoedecijfer licht.

Het kabinet vindt deze maatregel niet wenselijk. Daarom blijft dit kabinet werken aan een eenvoudigere en zekerdere vergoeding voor kinderopvang en voegt daarnaast de kinderbijslag en het kindgebonden budget samen voor meer eenvoud en zekerheid voor gezinnen.

---

[13] Kamerstukken II, 2025/25, 36932.
[14] Motie Schalk c.s., Kamerstukken I, 2025/26, 36 800 L

Leidende principes en uitgangspunten voor een nieuwe kindregeling

Vijf principes en uitgangspunten zijn voor het kabinet leidend bij de vormgeving van een nieuwe kindregeling. Aan de hand daarvan lichten we toe hoe een toekomstige kindregeling met meer zekerheid en eenvoud voor gezinnen met kinderen eruit kan zien. Daarnaast moet de regeling uitvoerbaar zijn en passen binnen de gegeven budgettaire kaders. Over deze principes en keuzes willen wij graag met uw Kamer het gesprek voeren, zodat we met uw Kamer een gezamenlijke afweging kunnen maken.

1. Kind centraal

Het voornaamste principe in de vormgeving van de nieuwe kindregeling is dat de ontwikkeling en ontplooiing van het kind centraal staat. Dit houdt in dat kinderen gelijke kansen krijgen, zich kunnen ontwikkelen en volwaardig kunnen meedoen. Belangrijk hiervoor is onder andere dat de kindbijdrage terechtkomt waar de kinderen zijn. Ook wanneer bijvoorbeeld sprake is van co-ouderschap en/of kinderen die in het buitenland verblijven. Het uitgangspunt dat het kind centraal staat, moet doorwerken in alle elementen van de nieuwe kindregeling. In hoe we het recht op de kindregeling vaststellen, in de betaalfrequentie en in hoe we bijzondere doelgroepen ondersteunen.

De kindregeling is bedoeld als een zekere en stabiele basis voor kinderen om te kunnen opgroeien. Daarom is het belangrijk dat de tegemoetkoming herkenbaar is als bijdrage aan de kosten van kinderen. We verwachten van ouders dat zij de tegemoetkoming besteden aan zaken die bijdragen aan de ontwikkeling van het kind. Vanuit het principe dat het kind centraal staat, willen wij onderzoeken welk betaalmoment en welke frequentie van uitbetaling hieraan bijdraagt.

2. Focus op zekerheid

Rust in de huishoudportemonnee, waarbij ouders weten waar ze financieel aan toe zijn en voor langere termijn financiële zekerheid ervaren, is ook een belangrijke manier om het kind centraal te stellen. De nieuwe kindregeling moet zorgen voor meer zekerheid voor gezinnen met kinderen. Dat betekent dat ouders minder vaak met (hoge) terugvorderingen worden geconfronteerd, niet-gebruik afneemt en dat het duidelijker wordt hoeveel (meer) werken loont. Zekerheid vraagt ook om voor ouders begrijpelijke beslissingen en toegankelijke rechtsbescherming.

Liever gaat het kabinet in het bieden van zekerheid nog een stap verder. Door ervoor te zorgen dat ouders erop kunnen vertrouwen dat zij bedragen die zij vanuit de nieuwe regeling zullen ontvangen ook mogen houden. De inzet is bij deze extra stap om terugvorderingen tot een minimum te beperken. In hoeverre deze extra stap wenselijk en haalbaar is gaat het kabinet verkennen.

Concreet werken we twee richtingen verder uit. De eerste richting is definitief toekennen in de actualiteit. Het kabinet ziet definitief toekennen in de actualiteit als een belangrijk scenario om naartoe te werken. In de ultieme vorm is dit een stelsel waarbij toeslagen automatisch worden toegekend op basis van beschikbare en betrouwbare gegevens, passend bij de actuele financiële situatie, zonder dat mensen achteraf te maken krijgen met terugvorderingen.

Dit vergt in ieder geval verbeteringen van bestaande dataregisters en mogelijk zelfs de creatie van nieuwe dataregisters. Daarnaast zal, om een dergelijk stelsel werkbaar te maken, waarschijnlijk aanpassing van begrippen zoals het inkomensbegrip nodig zijn, wat nog op zijn consequenties moet worden gewogen.

Actuele gegevens helpen bij het bieden van zekerheid aan burgers en het voorkomen van terugvorderingen. Voor het ontwerp van de nieuwe kindregeling willen wij ook het gebruik van definities en gegevens uit de sociale zekerheid verder verkennen.

Een verkenning naar definitief toekennen in de actualiteit loopt momenteel. De Staatssecretaris van Financiën zal uw Kamer nader over deze verkenning informeren.

Een overgang naar definitief toekennen in de actualiteit zal, als deze mogelijk blijkt, meerdere kabinetsperiodes in beslag nemen. Daarom werkt het kabinet nog een tweede richting uit. In deze tweede richting is het recht op kindbijdrage gebaseerd op historische inkomensgegevens. Deze aanpak is geïnspireerd op het Vlaamse model.

In het Vlaamse model is het recht op de kindregeling gebaseerd op historische inkomensgegevens: het inkomen van twee jaar eerder (t-2) bepaalt het recht op de kindregeling in het huidige jaar. Daarmee is het voor ouders op voorhand helder waar ze aan toe zijn. Een voordeel van het verschuiven van de peildatum naar t-2 is dat ouders meer zekerheid hebben over het inkomen waarop het inkomensafhankelijke bedrag wordt gebaseerd.[15] Als ouders meer of minder gaan verdienen, behouden zij recht op een bedrag dat is gebaseerd op hun inkomen van twee jaar eerder. Dat zorgt voor rust in de huishoudportemonnee en de kans zich voor te bereiden op een aanpassing in het bedrag in de toekomst.

Dat het kabinet de richting van historische inkomensgegevens gaat verkennen betekent nog geen keuze voor deze richting. Verdere uitwerking is eerst nodig. Wij gaan daarmee aan de slag. Aan deze richting zijn immers ook inherente negatieve consequenties verbonden. Allereerst gaat het gebruik van historische inkomensgegevens gepaard met het principe dat een daling van het inkomen pas twee jaar later leidt tot een hogere kindbijdrage. Om gezinnen te helpen die bij zo'n inkomensdaling in de tussentijd echt in de problemen komen, zal een vangnet nodig zijn. Dit vangnet moet om uitvoeringstechnische en budgettaire redenen beperkt gehouden worden. Het zal daarom niet iedere inkomensdaling kunnen opvangen. Een deel van de huishoudens zal een eventuele inkomensdaling in eerste instantie dus zelf moeten opvangen. Dit kan zorgen voor financiële problemen, aangezien deze groep in tegenstelling tot nu 2 jaar moet wachten alvorens zij een hogere tegemoetkoming ontvangen. Het behapbaar houden van het vangnet heeft daarnaast ook consequenties voor de vormgeving van de inkomensafhankelijkheid van de nieuwe regeling.

Ten tweede zullen de maximale reguliere bedragen bij het gebruik van historische inkomensgegevens gemiddeld lager uitvallen dan in een stelsel dat uitgaat van het actuele inkomen.

---

[15] Dit komt doordat in de periode van twee jaren in de meeste gevallen eventuele wijzigingen in het inkomen bekend worden. Ter illustratie voor de situatie in Nederland: ten behoeve van de toekenning van het kindgebonden budget was begin 2026 bij circa 90% van de rechthebbenden het inkomen over 2024 vastgesteld.

Dit komt doordat een deel van de middelen niet via die reguliere bedragen, maar via genoemd vangnet zijn weg naar gezinnen zal vinden. Het is de inzet van het kabinet dat het inkomen van huishoudens met lage- en middeninkomens voldoende op peil blijft. Dat zal ten koste gaan van de bedragen voor andere inkomensgroepen. Afhankelijk van de vormgeving kan een vangnet ook leiden tot meer complexiteit voor de uitvoering. Over de uitwerking van deze richting willen wij uw Kamer in een later stadium in meer detail informeren.

	Verder verbeteren bestaande stelsel in één nieuwe regeling	**Definitief toekennen in de actualiteit**	**Historische inkomensgegevens gebruiken**	**Volledig inkomensonafhankelijke regeling**
Zekerheid is hier	Minder/lagere terugvorderingen; juiste ondersteuning op het juiste moment	Minimale terugvorderingen; juiste ondersteuning op het juiste moment	Minimale terugvorderingen; ouder weet lang van tevoren welk bedrag hij/zij gaat ontvangen	Minimale terugvorderingen; ouder weet lang van tevoren welk bedrag hij/zij gaat ontvangen; gelijke bedragen
Zo kan het	Hoger vast en lager variabel bedrag, langere afbouw, vermogenstoets, en dienstverleningsacties zoals attenderen en muteren	Kabinet verkent momenteel de mogelijkheden	Vaststellen op inkomensgegevens t-2 jaar, met vangnet	Geen afbouw meer op inkomen
Consequenties	Er blijven terugvorderingen en nabetalingen	Nu nog niet duidelijk wat wel/niet kan Benodigde gegevens vergen meerdere kabinetsperiodes voorbereiding	Deel van huishoudens moet inkomensdaling zelf opvangen (dit kan zorgen voor financiële problemen) Lagere reguliere maximale bedragen	Potentieel hoge kosten (€ 6 mld) waarvoor dekking ontbreekt, of negatieve inkomenseffecten voor gezinnen met laag inkomen

Tijdens de uitwerking houdt het kabinet oog voor andere alternatieven (zie figuur 2). Een alternatief is verder gaan met de bestaande inzet op het stapsgewijs verbeteren van het bestaande toeslagenstelsel. Deze inzet kan worden gecombineerd met een samenvoeging van het huidige kindgebonden budget en de kinderbijslag in een nieuwe regeling. Meer zekerheid in de actualiteit kan bijvoorbeeld worden bereikt door het inkomensafhankelijke deel minder steil af te bouwen, later in het inkomensgebouw te beginnen met de afbouw, en niet-gebruik te verminderen. Hiermee kan zowel het aantal als de hoogte van de terugvorderingen naar verwachting worden beperkt. Ook verdere verbeteringen in de dienstverlening dragen bij aan meer zekerheid.

Zo kan de hoogte van de toeslag steeds vaker door Dienst Toeslagen zelf aangepast worden (muteren) als meer en betere gegevens beschikbaar zijn.

Een laatste alternatief is een volledig inkomensonafhankelijke regeling. Een geheel inkomensonafhankelijke kindregeling biedt veel zekerheid en verlaagt de marginale druk voor ouders, maar gaat gepaard met

negatieve inkomenseffecten voor gezinnen met lage inkomens. Dit komt doordat een inkomensonafhankelijke regeling minder gericht inkomenssteun biedt dan het huidige stelsel. Een volledig inkomensonafhankelijke regeling zonder negatieve inkomenseffecten kent forse budgettaire consequenties (circa € 6 miljard). Hier is echter geen financiële dekking voor. Bovendien komt de regeling dan terecht bij ouders voor wie een dergelijke mate van inkomensondersteuning niet nodig is.

3. Meer vertrouwen in het systeem

Het kabinet wil een betrouwbare overheid zijn die ouders en kinderen geeft waar zij recht op hebben. Daarvoor is het nodig dat ouders vertrouwen hebben in een goed functionerend systeem. De nieuwe kindregeling beoogt hieraan bij te dragen door ouders zoveel mogelijk te ontlasten in het doen van een aanvraag of het wijzigen van gegevens. Ook het recente wetsvoorstel proactieve dienstverlening op het terrein van werk en inkomen (SZW) en toeslagen draagt hieraan bij door mensen actief te benaderen als hun situatie verandert.

Op dit moment voert de SVB de kinderbijslag uit en Dienst Toeslagen het kindgebonden budget. Bij de verdere uitwerking van de nieuwe kindregeling zal het kabinet eerst onderzoeken aan welke dienstverlening gezinnen behoefte hebben. Het voornemen is de nieuwe kindregeling vervolgens vorm te geven binnen één wettelijk kader, namelijk de Wet structuur uitvoeringsorganisaties werk en inkomen (SUWI). Dit ten behoeve van eenvoud voor burgers, uitvoerbaarheid en verbetering van dienstverlening en gegevensuitwisseling tussen uitvoeringsorganisaties. Op termijn is het de bedoeling dat ouders in de dienstverlening nog maar met één uitvoerder te maken krijgen.

Uw Kamer ontvangt voor de zomer een brief van de Minister van SZW over het harmoniseren van de begrippen partner, vermogen en inkomen in inkomensondersteunende regelingen. We onderzoeken of deze geharmoniseerde begrippen toepasbaar zijn in de nieuwe kindregeling.

Het kabinet heeft de ambitie uitgesproken om vanuit het perspectief van ouders en toegankelijke dienstverlening te onderzoeken of (financiële) ondersteuning van ouders en kinderen zoveel mogelijk op één centraal punt samen kan worden gebracht. Hierdoor ontstaat overzicht voor ouders en kinderen waarmee niet-gebruik van de kindregelingen en voorzieningen kan worden tegengegaan. Dit is in lijn met de motie-Flach[16], die oproept om toe te werken naar één online gezinsportaal waarin alle gezinsregelingen zijn ondergebracht. Hoe een dergelijk ouder-kind portaal het best kan worden vormgegeven, willen wij samen met de betrokken uitvoeringsinstanties verder onderzoeken.

4. Werk moet lonen

Het kabinet vindt het belangrijk dat iedereen die mee kan doen op de arbeidsmarkt meedoet. Nu is het voor ouders niet altijd eenvoudig om in te schatten wat (meer) werken betekent voor hun inkomen.
Deze onzekerheid kan voor ouders een rem zijn om de arbeidsmarkt te betreden. Met de nieuwe kindregeling willen wij deze drempel zoveel mogelijk wegnemen. Een systematiek zoals t-2, waarbij ouders niet onmiddellijk hun recht op kindregeling zien verminderen op het moment dat ze (meer) gaan verdienen, kan onzekerheid wegnemen. Het kabinet verwacht dat mensen daardoor eerder de stap durven te zetten om (meer) te gaan werken. Zeker op het moment dat we – net als in Vlaanderen –

[16] Kamerstuk, vergaderjaar 2024–2025, 36 600 XV, nr. 73

ouders een extra jaar gunnen om een hoger inkomensafhankelijk deel te ontvangen, voordat dit deel gebaseerd wordt op hun hogere inkomen. Ook kan een groter inkomensonafhankelijk deel bijdragen aan dat (meer) werken relatief aantrekkelijker wordt door een lagere marginale druk. In de verdere uitwerking zullen wij ingaan op de verwachte gevolgen voor de deelname van ouders op de arbeidsmarkt.

5. Aandacht voor specifieke doelgroepen

Binnen het huidige stelsel van de kindregelingen is er aandacht voor specifieke doelgroepen. Die aandacht krijgt vorm in verschillende regelingen en onderdelen. Bijvoorbeeld de dubbele kinderbijslag bij intensieve zorg (DKIZ), de dubbele kinderbijslag om onderwijsredenen (DKOR), een extra bedrag aan kinderbijslag (AKW+) en een extra bedrag aan alleenstaande ouders (ALO-kop). Deze regelingen dragen bij aan de gerichtheid van het stelsel door een deel van de ouders te ondersteunen in specifieke omstandigheden. Tegelijkertijd kan die gerichte ondersteuning ook zorgen voor meer complexiteit. Bij de verdere uitwerking van de kindregeling willen wij daarom onderzoeken of en hoe deze doelgroepen op een eenvoudigere manier ondersteund kunnen worden.

3. Het vervolg: verdere uitwerking en nog te maken keuzes

Uitwerking opties en alternatieven

Samen met de SVB en Dienst Toeslagen gaan wij de komende periode hard aan de slag om tot een toekomstbestendige, nieuwe en zekere kindregeling te komen. Hierbij geldt dat er nadere keuzes te maken zijn die in sommige gevallen ook nadelen kennen. Een perfect stelsel en daarmee een ideale regeling bestaat niet. De vormgeving van de nieuwe regeling vraagt om een weloverwogen politieke afweging. Voor het einde van 2026 verwachten wij uw Kamer te kunnen informeren over de volgende stappen in de uitwerking.

Verdere verbetering van het huidige stelsel en transitie naar nieuwe regeling

De komende jaren zullen een transitie vormen naar een nieuwe regeling. In deze periode blijft het kabinet het huidige stelsel stapsgewijs verbeteren. Waaronder het proactief aanpassen van gegevens om terugvorderingen te voorkomen.

De komende periode wordt ook de verhouding tussen het inkomensonafhankelijke deel en het inkomensafhankelijke deel van de kindregeling nader onderzocht. Het inkomensonafhankelijke bedrag is eenvoudig en leidt slechts in uitzonderlijke situaties tot terugvorderingen. Een bedrag dat afhankelijk is van het inkomen kent, zoals hiervoor beschreven, een bepaalde mate van complexiteit. Om meer zekerheid te bieden, gaat het coalitieakkoord uit van het verhogen van het inkomensonafhankelijke bedrag en het verlagen van het inkomensafhankelijke bedrag. Zekerheid gaat tijdens de transitie naar een nieuwe regeling ook over de hoeveelheid en omvang van terugvorderingen.

De effecten van verschillende opties voor de verhouding van het inkomensonafhankelijke en het inkomensafhankelijke deel worden nader in kaart gebracht, inclusief het effect op terugvorderingen bij diverse inkomensgroepen. Hierbij wordt de motie Ceder en Flach c.s. meegewogen, die vraagt om negatieve inkomenseffecten voor lage inkomens in de nieuwe regeling te beperken. We geven wel vast aan dat een overgang naar een nieuwe regeling, gegeven een andere vormgeving dan nu, voor

sommige groepen huishoudens inkomenseffecten zal hebben. Bij het uitwerken van varianten hebben we hier oog voor en kijken we op welke wijze dit gemitigeerd kan worden. Met Prinsjesdag zal het kabinet uw Kamer informeren over de voornemens van het kabinet ten aanzien van de bestaande kindregelingen in 2027.

Tot slot

Het ontwerp van de nieuwe kindregeling zien wij als één van de prioriteiten binnen onze portefeuilles. Samen met alle betrokken organisaties willen wij de bovenstaande principes en uitgangspunten verder uitwerken. Een technische briefing over dit onderwerp, als uw Kamer daar behoefte aan heeft, kan eraan bijdragen om uw Kamer hier meer in detail op mee te nemen.

Ook willen wij de vaste commissie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid graag uitnodigen om samen met ons op werkbezoek te gaan in Vlaanderen om te leren van de Vlaamse integrale gezinsaanpak.

Alle kinderen verdienen een kansrijke start. Het is onze ambitie om samen met uw Kamer te komen tot een nieuwe kindregeling die dit waarmaakt. Wij gaan hier graag met uw Kamer over in gesprek.

De Minister van Werk en Participatie,
A.A. Aartsen

De Staatssecretaris van Financiën,
E. Eerenberg